ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 6.2.2019 г.
COM(2019) 52 final

2019/0025 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на деветото заседание на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители относно предложенията за изменения на приложения А и Б

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция във връзка с предвиденото приемане на решения за изменение на приложения А и Б чрез включване на нови химични вещества и препарати и чрез изменение на отделни действащи текстове.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Стокхолмска конвенция

Със Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители („Конвенцията“) се цели опазване на човешкото здраве и околната среда от устойчивите органични замърсители (УОЗ). С Конвенцията се създават правно обвързващи задължения за страните да предприемат мерки за премахване или ограничаване на производството, употребата, вноса и износа на УОЗ. Също така страните са длъжни да предприемат мерки за намаляване или премахване на изпусканията от непреднамерено производство на УОЗ и от складирани насипни количества и отпадъци.

Споразумението влезе в сила на 24 февруари 2004 г.

Европейският съюз и 27-те държави членки са страни по Конвенцията[1].

2.2. Конференция на страните по Стокхолмската конвенция

Конференцията на страните, установена съгласно член 19 от Конвенцията, е управляващият орган по Стокхолмската конвенция, като той заседава обикновено на всеки две години, за да проследява изпълнението на Конвенцията. Освен това Конференцията на страните извършва преглед на химичните вещества и препарати, представени за разглеждане от Комитета за преглед на УОЗ.

В съответствие с член 23 от Конвенцията всяка страна има един глас. Организации за регионална икономическа интеграция, както например ЕС, упражняват обаче своето право на глас с брой гласове, равен на броя на техните държави членки, които са страни по Конвенцията.

2.3. Предвиден акт на Конференцията на страните

На деветото редовно заседание, което ще се проведе от 29 април до 10 май 2019 г., Конференцията на страните ще разгледа въпроса за приемането на решения за включване на нови химични вещества и препарати или за изменение на отделни действащи текстове в приложения А, Б и/или В към Конвенцията.

Целта на предвидените актове е да се включат нови химични вещества и препарати или да се изменят отделни действащи текстове в приложения А, Б и/или В към Конвенцията. Вследствие на включването в приложения А, Б и/или В химичните вещества и препарати ще са предмет на мерки за премахване или ограничаване на производството и употребата им, в това число намаление или премахване на непреднамерените изпускания. С изменението на отделни действащи текстове се цели намаление на броя на изключенията от мерките за контрол.

[1] ОВ L 209, 31.7.2006 г., стр. 1.

Предвидените актове ще са обвързващи за страните в съответствие с член 22, параграф 4 от Конвенцията, в който се предвижда: „Предлагането, приемането и влизането в сила на изменения в приложения А, Б или В са предмет на същите процедури както за предлагането, приемането и влизането в сила на допълнителни приложения към настоящата конвенция, с изключение на това, че измененията в приложения А, Б или В не влизат в сила по отношение на страна, която е направила декларация във връзка с измененията в тези приложения съгласно параграф 4 на член 25, според която всяко подобно изменение влиза в сила за тази страна на деветдесетия ден от датата на внасяне при депозитаря на нейния документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване по отношение на това изменение“.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Комисията предлага на Съвета решение, с което от името на Съюза да се подкрепят решенията за изменение на приложения А и Б към Конвенцията на деветото заседание на Конференцията на страните. С тези решения ще се добавят нови химични вещества и препарати в приложение А, като по този начин те ще са предмет на задълженията по Конвенцията, и по-специално намаление или премахване на изпусканията от непреднамерено производство и употреба. Освен това се очаква на Конференцията на страните да се приеме решение, с което ще се премахнат или изменят определени изключения за употребата на химично вещество и препарат, който е посочен вече в приложение Б към Конвенцията.

Решенията, които са представени на Конференцията на страните за приемане, се основават на препоръките на Комитета за преглед на устойчивите органични замърсители (КПУОЗ) — спомагателен орган под ръководството на Конференцията на страните. Установено беше, че химичните вещества и препарати, препоръчани от КПУОЗ за включване в приложение А, отговарят на критериите на приложение Г към Конвенцията. Препоръките от страна на КПУОЗ за премахване или изменение на изключенията, предоставени за употреба на химичните вещества и препарати, посочени в Конвенцията, се основават на оценка на съществуващите алтернативи.

Предвид водещата роля на Съюза по отношение на екологичната политика е от решаващо значение той да затвърди международния си ангажимент за насърчаване на по-добро изпълнение на многостранните екологични споразумения и стандарти. Това включва подкрепата и изпълнението на препоръките, приети от научните спомагателни органи по тези споразумения, и приемането на критериите по споразуменията, на които са основани тези препоръки.

Освен това инициативата е в съответствие с приоритета на Комисията „Юнкер“, съгласно който Съюзът трябва да стане по-силен участник на световната сцена с помощта на целите за устойчиво развитие, по-специално за добро здраве (3) и за отговорно потребление и производство (12), както и с помощта на 7-та програма за действие за околната среда.

Поради това Съюзът следва да подкрепи предложените решения за включване на дикофола и перфлуорооктановата киселина (PFOA), солите ѝ и свързаните с PFOA съединения в приложение А. Тези химични вещества и препарати вече са предмет на ограничения съгласно правото на Съюза, които са сходни с тези по Конвенцията. Употребата на дикофол е забранена в Съюза с Регламент (ЕО) № 2032/2003 на

Комисията[2] и Решение 2008/764/ЕО на Комисията[3]. Употребата на перфлуорооктанова киселина (PFOA), солите ѝ и свързаните с PFOA съединения е ограничена с Регламент (ЕС) № 2017/1000 на Комисията[4].

В Решение POPRC-14/2 на КПУОЗ се препоръчва включването на перфлуорооктановата киселина (PFOA), солите ѝ и свързаните с PFOA съединения, като се направят някои специфични изключения. Тази препоръка е резултат от прегледа на информацията, представена от страните и заинтересованите субекти, включително информацията от Съюза, и отразява необходимостта от продължаване на употребата на PFOA за определени специфични употреби. Някои от специфичните изключения ще продължат да са нужни на Съюза, както е видно от Регламент (ЕС) 2017/1000 на Комисията, който включва разпоредби, разрешаващи продължаването на употребата на PFOA за определени специфични употреби в Съюза.

Също така Съюзът следва да подкрепи премахването или изменението на допустимите употреби и специфичните изключения за употребата на перфлуорооктансулфонова киселина (PFOS), нейните соли и перфлуорооктансулфонилфлуорид (PFOSF) в приложение Б. Всички допустими употреби и специфични изключения, препоръчани за заличаване, вече не съществуват в Съюза.

Необходимо е да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Конференция на страните, тъй като измененията на приложения А и Б ще са правно обвързващи за Съюза и ще трябва да бъдат отразени в Регламент (ЕО) № 850/2004, с който се прилага Стокхолмската конвенция в Съюза.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са

[2] Регламент (ЕО) № 2032/2003 на Комисията от 4 ноември 2003 г. относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди и за изменение на Регламент (ЕО) № 1896/2000 (ОВ L 307, 24.11.2003 г., стр. 1).

[3] Решение 2008/764/ЕО на Комисията от 30 септември 2008 г. относно невключването на дикофол в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и отнемането на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи посоченото вещество (ОВ L 262, 1.10.2008 г., стр. 40).

[4] Регламент (ЕС) 2017/1000 на Комисията от 13 юни 2017 г. за изменение на приложение XVII към Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) по отношение на перфлуорооктановата киселина (PFOA), нейните соли и свързаните с PFOA вещества (ОВ L 150, 14.6.2017 г., стр. 14).

„годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“[5].

4.1.2. Прилагане в конкретния случай

Конференцията на страните е орган, създаден със споразумение, а именно по силата на Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители.

Актът, който Конференцията на страните има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт ще е обвързващ съгласно международното право в съответствие с член 22, параграф 4 от Стокхолмската конвенция и ще трябва да бъде отразен в Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО[6]. Това се дължи на член 14, параграф 1 от посочения регламент, където се предвижда изменение на приложения I, II и III, когато се посочва вещество в Конвенцията.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на споразумението.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискването от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Прилагане в конкретния случай

Основната цел и съдържанието на предвидените актове са свързани с околната среда.

Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 192, параграф 1 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

---

[5] Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61 — 64.

[6] ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7.

2019/0025 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз на деветото заседание на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители относно предложенията за изменения на приложения А и Б

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители („Конвенцията“) влезе в сила на 17 май 2004 г. и беше сключена от името на Съюза с Решение 2006/507/ЕО на Съвета[7].

(2) С Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. се прилага Стокхолмската конвенция в Съюза[8].

(3) Съгласно член 8 от Конвенцията Конференцията на страните взема решение за включване на съответното химично вещество и препарат и определя свързаните мерки за контрол в приложения А, Б и/или В.

(4) На деветото заседание на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция се очаква да се приемат решения за включване на нови химични вещества и препарати в приложение А и за изменение на съществуващ текст в приложение Б.

(5) Тъй като решенията ще бъдат обвързващи за Съюза, е целесъобразно да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Конференцията на страните.

(6) За да се опазят човешкото здраве и околната среда от бъдещи изпускания на дикофол и перфлуорооктанова киселина (PFOA), солите ѝ и свързаните с PFOA съединения, е необходимо да се намали или премахне производството и употребата на тези химични вещества и препарати на международно равнище и да се подкрепи включването им в Конвенцията. Освен това е необходимо да се намали в още по-голяма степен или да се премахне употребата на перфлуорооктансулфонова киселина (PFOS), нейните соли и

[7] Решение 2006/507/ЕО на Съвета от 14 октомври 2004 г. за сключване от името на Европейската общност на Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители (ОВ L 209, 31.7.2006 г., стр. 1).

[8] Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7).

перфлуорооктансулфонилфлуорид (PFOSF), като се заличат или изменят допустимите употреби и специфичните изключения в приложение Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Съгласно съответните препоръки на Комитета за преглед на устойчивите органични замърсители позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на деветото заседание на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция, е да се подкрепят:

   – включването на дикофола в приложение А към Конвенцията без специфични изключения;

   – включването на перфлуорооктановата киселина (PFOA), солите ѝ и свързаните с PFOA съединения в приложение А със специфични изключения за производство на полупроводници или свързани електронни устройства, фотографски покрития, нанасяни върху филми, облекла с олеофобни и хидрофобни свойства за защита на работниците от опасни течности, включващи рискове за тяхното здраве и безопасност, инвазивни и имплантируеми медицински изделия, пожарогасителна пяна за премахване на изпаренията от течни горива и за борба с пожарите, предизвикани от течни горива;

   – заличаване на следните „допустими употреби“ от текста за перфлуорооктансулфоновата киселина (PFOS) и нейните производни в приложение Б към Конвенцията: фотолитография, хидравлични флуиди за авиацията, определени медицински изделия (като покрития на основата на съполимери на етилен тетрафлуороетилен (ETFE) и производство на рентгеноконтрастен ETFE, медицински изделия за инвитро диагностика и CCD цветни филтри), фоторезисторни и антирефлективни покрития за полупроводници, байцващ агент за полупроводници и керамични филтри;

   – заличаване на следните „специфични изключения“ от текста за перфлуорооктансулфоновата киселина (PFOS) и нейните производни в приложение Б към Конвенцията: фотомаски при производството на полупроводници и дисплеи от течни кристали (LCD), галванични покрития за метали (твърдо галванизиране), галванични покрития за метали (декоративно галванизиране), електрически и електронни компоненти за някои цветни принтери и цветни копирни машини, инсектициди за борба срещу червената огнена мравка и термитите, химични реагенти при нефтодобива;

   – изменение на „допустимата употреба“ за PFOS и нейните производни за производството и употребата на пожарогасителна пяна на „специфично изключение“ за употребата на пожарогасителна пяна за премахване на изпаренията от течни горива и за борба с пожарите, предизвикани от течни горива;

   – изменение на „допустимата употреба“ за PFOS и нейните производни за примамки за насекоми за борба с листоядните термитни мравки от рода *Atta* spp. и *Acromyrmex* spp. чрез включване на сулфлурамид и уточняване, че „допустимата употреба“ е само за земеделски цели.

2. С оглед на хода на деветото заседание на Конференцията на страните по Стокхолмската конвенция тази позиция подлежи на уточнения, които могат да се договорят от представителите на Съюза в консултация с държавите членки и чрез координация на място, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател